

ATT:

Sr Karolina Skog, Miljöminister, Miljödepartementet
Sr Sven-Erik Bucht, Landsbygdsminister, Näringsdepartementet
Ledamöter, Miljö- och Jordbruksutskottet
Ledamöter, EU-nämnden

Världsnaturfonden WWF, Naturskyddsföreningen och Coalition Clean Baltic vill i ett gemensamt upprop uppmana regeringen att säkerställa att vi får den minskning av ålfisket som EU har gett oss möjlighet att göra.

Nyligen släpptes ICES råd för den europeiska ålen, *Anguilla anguilla*¹. Där konstateras att ålens situation är fortsatt kritisk och för det femtonde året i rad rekommenderas att all mänsklig aktivitet som hotar ålens överlevnad och reproduktion, däribland fiske och vattenkraftshinder ska minskas till – eller hållas så nära noll som möjligt. Den årliga rekryteringen av ål har varit mycket låg sedan 1980-talet. Beståndet uppskattas nu enbart vara 2-10% procent av vad det var 1970.

I ICES rapport om ålen rapporterar man att det under 2017 landades sammanlagt 244 ton ål i det svenska kommersiella fisket. Denna siffra placerar Sverige på femte plats över de länder som fiskar mest ål inom EU. Det bör även nämnas att det bedrivs ett omfattande tjuvfiske av ål. Enbart i Sverige under 2017 rapporterades 163 fall av misstänkt tjuvfiske på ål av Havs- och Vattenmyndigheten, vilket blir ca 3 fall i veckan utslaget över året.

Enligt SLUs senaste utvärdering av den svenska ålförvaltningsplanen som publicerades i våras² orsakade vattenkraften år 2017 en förlust av 141 ton ål. Detta är cirka 100 ton mindre än vad som fångas inom yrkesfisket. Vattenkraftsturbinerna orsakar höga dödssiffror för ålen men det är tydligt att fisket står för den högsta siffran.

Den europeiska ålen är klassad som akut hotad enligt Internationella Naturvårdsunionen (IUCN) liksom av ArtDatabanken på den svenska rödlistan. EUs medlemsländer har genom den gemensamma fiskeripolitiken (CFP) åtagit sig att till 2020 reglera fisket på ett sätt som möjliggör ålens återhämtning vilket ligger i linje med konventionen för biologisk mångfald (CBD), konventionen för migrerande arter och självklart även FN:s 14e hållbarhetsmål för haven.

Miljöorganisationerna vill se ett totalt fiskestopp för såväl yrkesfiske som fritidsfiske i alla vatten men välkomnar första steget till ett fiskestopp på ål över tolv centimeter som EU:s fiskeministrar beslutade om förra året, vilket ska gälla under tre sammanhängande månader mellan 1 september 2018 – 31 januari 2019.

Vi vill med detta brev uppmana regeringen att inför de kommande decemberförhandlingarna driva på för ett totalt fiskestopp på ål. Om detta inte är möjligt bör man verka för att det

¹ <http://ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2018/2018/ele.2737.nea.pdf>

² https://pub.epsilon.slu.se/15578/11/dekker_w_et_al_180718.pdf

nuvarande temporära fiskestoppet kvarstår under kommande år samt utöka det till att omfatta all ål, det vill säga blankål, gulål och glasål och att detta alltid ska inbegripa fritidsfisket.

I Sverige är det Havs- och vattenmyndigheten som har ansvarat för att utföra fiskestoppet i enligt EU:s beslut. Myndigheten valde att förlägga stoppet när det fiskas som minst på arten under de möjliga månaderna. Det var ett beslut som skadade vårt förtroende för myndigheten i ålfrågan. Vi uppmanar därför regeringen att i regleringsbrevet till HAV för 2019 förtydliga att eventuella kommande fiskestoppsperioder ska förläggas när det fiskas som mest på arten, så att det får största möjliga effekt för bevarande av ålen.

Undertecknare:

Håkan Wirtén, Generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF

Karin Lexén, Naturskyddsföreningen

Nils Höglund, Fisheries Policy Officer, Coalition for the Clean Baltic

Coalition Clean Baltic

Naturskyddsföreningen